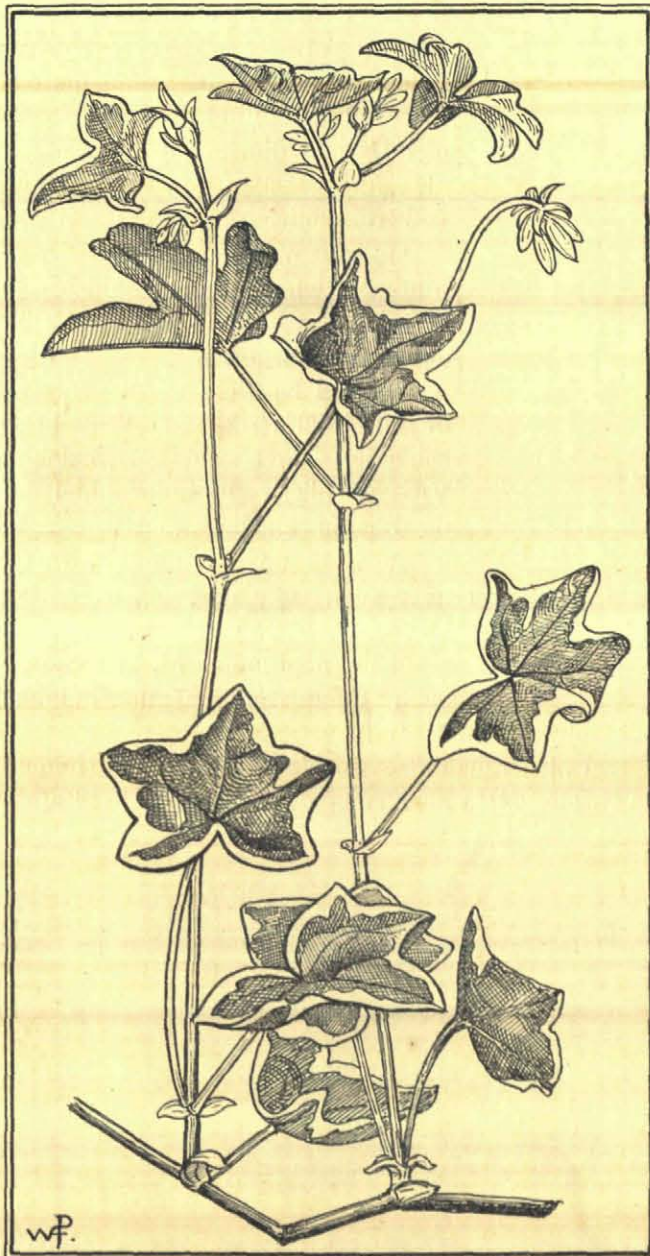

geneesmiddel tegen dysenterie met de voortreffelijkste gevolgen wordt toegepast door de Engelsche doctoren in kamp en hospitalen.

Wanneer men zich herinnert, welk een hardnekkige, uitputtende ziekte de dysenterie is, zooals wij die kennen in Oost- en West-Indië, dan zou men verlangd hebben, dat Reuter den inhoud van dezen brief onmiddellijk geseind had naar alle oorden der wereld.

Klimopgeranium. *Pelargonium peltatum* (syn. *hederaefolium*).

Een levenstelegram tusschen de moord- en doodsberichten!

Het geneesmiddel bestaat uit een afkooksel van den wortel van de geranium, de bloemplant, welke men tegenwoordig *Pelargonium* noemt. De meest hopelooze gevallen zijn er mede genezen. De zuster schrijft:

„Wij bereiden het drankje door vier Engelsche onsen geranium-wortel twintig minuten te koken

in een pint melk. Van een tot twee eetlepels vol worden om de twee uur gegeven tot de verschijnselen der ziekte ophouden. In den regel geschiedt dit binnen 36 of hoogstens 48 uren.”

„In niet één enkel geval bleef de goede uitwerking uit!”

Nu moet men weten dat dit geneesmiddel sinds onheugelijke tijden bekend was bij Kaffers en Zoeloes, die bij een aanval van dysenterie eenvoudig den geraniumwortel kauwen en droog zuigen.

Maar het onwetenschappelijk vooroordeel tegen de ervaring van inlanders heeft tot nu toe getriumfeerd.

Wie weet hoeveel weergalooze geneesmiddelen onze Indische bezittingen zouden kunnen opleveren, indien ook onze geleerden een sprongetje uit hun toga deden.”

Nog in ander opzicht maakt zich het geslacht *Pelargonium* verdienstelijk, het levert ons net als de *Fuchsia* ook een hangplant en wel een, die op 't eerste gezicht niet licht voor een *Pelargonium* wordt gehouden. Dat is de *Pelargonium* met klimopblad, die bovendien het eigenaardige heeft van veel bonte bladeren te vormen, de randen zijn meestal wit, soms wit met rose gevlekt.

De kleur der bladeren van dit geslacht is trouwens toch zeer veranderlijk, behalve de gewone zonale's met hun bruinen of rooden band, komen er *Pelargoniums* uit de kassen met drie en meerkleurige bladeren. Sterke planten zijn dit evenwel niet en rijke bloeiers evenmin, maar men mag ook niet alles te gelijk vergen. De klimop-*pelargonium* is een zeer mooie ampelplant voor een serre, de driekleurige kan wel beter tegen vorst beter zelfs dan de gewone „zonale”; maar een natte zomer of een vochtige staanplaats moeten ze niet hebben of 't is uit.

E. HEIMANS.

Het springzaad.

Het is een algemeen verschijnsel dat *Impatiens* in de schaduw in den regel cleistogame bloemen vormt, die volkomen kiembaar zaad voortbrengen en in de volle zon gewone bloemen. Precies als u heb ik dit jaar die ervaring opgedaan in mijn tuin, waar duizend exemplaren opsloegen en ik de planten niet uitroeide. Trouwens overal gebeurt het evenzoo. Aan *Impatiens parviflora*, die ik dit voorjaar in de schaduw pootte, is het verschijnsel niet waarneembaar en deze brengt in de schaduw alleen gewone normale bloemen voort.

Apeldoorn.

H. J. KOK ANKERSMIT.

Een probleem.

Is u een duinvogel bekend, die op zoo'n karakteristieke manier neerstrijkt, dat hij *daaraan alleen* te herkennen is? De vogel, die ik zag, had de grootte en de kleur van een leeuwerik en streek neer met neerhangende pooten en uitgestrekte teenen, terwijl de naar boven gestrekte vleugels ongeveer een hoek van 100° vormden.

Als ik niet de opmerkings-deductie en analyse-gave der Redactie kende, zou ik den moed niet hebben haar dit Sherlock Holmes-probleem voor te leggen.

B.

Dat is de Boompieper.

A.

T.